

N:o 238.

Af herr **J. H. G. Fredholm**, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition med förslag till förordning angående vissa bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge.

Den förordning om vissa bestämmelser rörande sjöfarten och gränstrafiken mellan Sverige och Norge, som Riksdagen på framställning af Kongl. Maj:t sistlidet år antog att gälla till den 15 maj 1898, har nu af Kongl. Maj:t i proposition n:o 95 föreslagits att med några smärre ändringar förlängas på ytterligare ett år eller till och med den 15 maj 1899.

Under den tid, som förflutit, sedan mellanrikslagen af den 30 maj 1890 upphörde att gälla den 12 juli 1897, har det visat sig, att den svenska industri, hvilken förut haft afsättning för sina alster på Norge, funnit denna sin afsättning i vissa fall afsevärdt försvårad på grund af de betungande vilkor, under hvilka den nu måste försiggå. Detta gäller i synnerhet om de i tulltaxeunderrättelserna och i tullstadgan gifna stränga bestämmelserna i fråga om vilkoren för restitution af erlagd tull för sådana af utländskt ämne inrikes tillverkade varor, hvilka åter utföras. Så länge mellanrikslagen egde gällande kraft, saknade dessa bestämmelser hvarje nämnvärd betydelse med afseende å exporten till Norge, men annorlunda gestalta sig förhållandena nu, då dessa bestämmelser, så framt de ej kunna mildras, hota med att, om ej alldeles omöjliggöra, likväl i hög grad försvåra nämnde export.

Ur den svenska industriens synpunkt är det sålunda en fråga af stor vikt att få afgjord, om ej nu gällande bestämmelser rörande restitution skulle kunna i fråga om export till Norge förenklas, åtminstone hvad beträffar sådana varor, som sjöledes utföras i båtar af viss storlek och som

Bih. till Riksd. Prot. 1898. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 63 Häft. (N:o 238.)

gå i direkt fart mellan svensk och norsk hamn utan att anlöpa någon svensk mellanstation. Ett tillfredsställande svar på denna fråga i hela dess omfattning synes mig svårigen kunna erhållas på annat sätt, än att den göres till föremål för pröfning af statens myndigheter i vederbörlig ordning. Tydligt är emellertid, att om, med afseende å restitution af erlagd tull för sådana varor, som åter utföras till Norge, enklare former äro möjliga att införa, så är det magtpåliggande, att ändrade bestämmelser derom snarast möjligt vidtagas, så vidt det icke skall blifva omöjligt att åstadkomma rättelse i den rubbning af handelsförhållandena med Norge, som mellanrikslagens uppsägning för Sverige medfört.

Med anledning häraf och då den förordning rörande regleringen af handels- och sjöfartsförhållandena mellan de förenade rikena, som Kongl. Maj:t nu förelagt Riksdagen till antagande, icke kommer att gälla längre än till slutet af nästa lagtima riksdag, samt då å nyo är att förvänta en kongl. proposition i detta ärende, så vågar jag vördsamt hemställa,

att Riksdagen behagade i skrifvelse till Konungen anhålla, det täcktes Kongl. Maj:t taga under ompröfning, om icke, för att underlätta exporten på Norge, restitution af här i riket erlagd tull för varor, som dit utföras, skulle kunna medgifvas under enklare, men lika betryggande vilkor som de nu gällande, och i så fall derom inkomma med förslag till näst instundande Riksdag.

Stockholm den 26 april 1898.

J. H. G. Fredholm.